

Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie

Hanna Jarczyńska – klasa VIIIc

Czy to prawda, że szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie? „Chodzi mi o to, aby język giętki, powiedział wszystko, co pomyśli głowa” - to znany cytat Juliusza Słowackiego. Czy rozumiemy jednak jego przesłanie? Niestety, coraz częściej ludzie nie umieją porozumiewać się w języku narodowym. Nawet młodzi ludzie nie potrafią dopasować słownictwa do sytuacji, używając potocznych, a nawet wulgarnych sformułowań podczas prowadzonych ze sobą rozmów. Świadczy to o braku kultury i taktowności tych osób.

Oglądając telewizję, czytając artykuły w gazecie czy Internecie lub słuchając radia wielokrotnie dowiadujemy się o organizowanych manifestacjach, których uczestnicy sprzeciwiają się wprowadzanym zmianom, promując swoje postulaty. Obywatele o odmiennych poglądach wychodzą na ulicę, aby okazać opór. Nie zawsze przy tym jednak zachowują kulturę języka. Coraz częściej w czasie protestów wykrzykiwane są nieeleganckie, pełne wulgaryzmów hasła, a na transparentach pojawiają się upokarzające obelgi. Taki sposób przemawiania nie prowadzi do kompromisu, ale ukazuje członków demonstracji w złym świetle. Sprawiają oni wrażenie ludzi o niskim poziomie kultury.

Każdy ma prawo wyrażać swoje zdanie, jednak powinniśmy pamiętać, że źródłem porozumienia jest grzeczność językowa, o której często podczas prezentowania stanowiska zapominamy.

Szacunek do mowy ojczystej jest również ważną kwestią podczas korespondencji internetowej. Obecnie, szczególnie ze względu na panującą sytuację epidemiczną, coraz częściej komunikujemy się za pomocą portali społecznościowych. Stają się one coraz bardziej popularne, ponieważ są źródłem szybkiej komunikacji. W czasie pospiesznego prowadzenia konwersacji niejednokrotnie zdarzy nam się popełnić podstawowy błąd ortograficzny lub interpunkcyjny. Korespondując na forach, niektóre osoby, które odbierają nasze wiadomości, mogą uznać nasze błędy jako przejaw braku kultury.

Chcąc uniknąć pomówienia o brak szacunku do rozmówcy należy pamiętać, aby poprawnie wypowiadać się w sieci, nawet w trakcie rozmowy nieoficjalnej.

Jak wynika z zaprezentowanych przykładów, szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie. Należy pamiętać o kulturze języka podczas prowadzenia konwersacji. Używanie przez rozmówcę poprawnej polszczyzny, pozbawionej obraźliwych i wulgarnych zwrotów, ma wpływ na pozytywną ocenę przez odbiorcę.

Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie

Maja Wierzejska – klasa VIIIc

„Mowa jest źródłem nieporozumień” - powiedział lis – bohater „Małego Księcia” A. de Saint-Exupery’ego - ale bez mowy nie byłoby komunikacji. Na przestrzeni wieków język polski był zabroniony, poddawano nas - Polaków rusyfikacji i germanizacji. Mimo wszystko język ojczysty przetrwał. Zawdzięczamy to naszym przodkom, którzy dbali o to, by jako nieskazitelny został przekazany następnym pokoleniom. Uważam, że powinniśmy go szanować, a poprzez to będziemy szanować samych siebie.

We współczesnym świecie ludzie mówią, jak chcą, uważając, że nic i nikt niczego nie może im zabronić. Za nic mają takie autorytety jak profesorowie Jan Miodek, Jerzy Bralczyk, Andrzej Markowski, drwiąc sobie z ludzi, którzy starają się mówić poprawnie i przekazywać tę wiedzę kolejnym pokoleniom. Potoczny język jest już właściwie wszechobecny, mówimy niestarannie i niezrozumiale w szkole, urzędzie, często zmieniając sens wyrazów, znaczenie związków frazeologicznych. Cudzoziemcy uczący się języka polskiego jako obcego niewiele rozumieją z naszej mowy, jeżeli sami będziemy ją okaleczać. Wtedy na nic się zdadzą słowa Mikołaja Reja „Niechaj narodowie wżdy postronni znają, iż Polacy nie gęsi, iż swój język mają”, kiedy będziemy mówić bez poszanowania polskiej mowy.

Warto więc dbać o współczesną polszczyznę kulturalną, gdyż każdy z nas posługuje się językiem w wielu różnorodnych sytuacjach komunikacyjnych, nie tylko nieoficjalnych, na przykład w szkole czy urzędzie. Nie możemy pozwolić na to, aby nasza mowa była gęganiem.

Powinniśmy się też liczyć ze słowami jeszcze z innego powodu. Kiedyś dorośniemy. To czego się nauczymy za młodu, będzie nam potrzebne w przyszłości. Niedługo skończymy edukację i rozpoczniemy dorosłe życie, które wymaga od nas znajomości polszczyzny. Od naszej sprawności językowej będzie zależał nie tylko sukces zawodowy, ale i osobisty. Jeżeli posługujemy się poprawnym językiem literackim, zasłużymy na szacunek. Drzwi do wielu miejsc będą stały przed nami otworem.

Uważam, że szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie. Mowa potoczna jest powszechna, ale wzorcowa wymaga od nas większej świadomości językowej i wysiłku intelektualnego. Myślę, że kiedy będziemy mówili poprawnie, odczujemy radość z odkrywania tajemnic ojczystego języka. Gdyby nasi przodkowie nie mieli szacunku do ojczyzny, dzisiaj nie mówilibyśmy po polsku. Są granice, których nie powinniśmy przekraczać dla dobra swojego i ludzi, z którymi na co dzień rozmawiamy. Wtedy też zdobędziemy szacunek innych narodów.

Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie

Marika Barycka klasa VIIIId

Szacunek to niezwykle ważna cecha, którą w dzisiejszych czasach coraz trudniej spotkać. Czym jednak jest szacunek? Dlaczego warto go okazywać?

Według mnie szacunek jest to bardzo ważna cecha, którą powinien posiadać każdy człowiek. Osoba, która nie ma szacunku dla innych, jest postrzegana jako osoba bez poszanowania, z lekceważeniem oraz ze wzgardą. Po spotkaniu z takim człowiekiem posiadamy wielką niechęć do samej osoby. Jej zachowanie może spowodować odrazę do niej. Warto jednak okazywać szacunek innym ludziom, ponieważ świadczy to wtedy o naszym dobrym wychowaniu.

Nawiązując do tematu, moim zdaniem należy mieć szacunek do mowy ojczystej, ponieważ kiedyś język polski był zabroniony. Polacy, którzy byli wierni narodowi i chcieli stosować swój ojczysty język, niestety umierali. Jest to pierwszy argument, dla którego powinniśmy go szanować, choćby ze względu uszanowania polskich patriotów.

Po drugie, narodowym obowiązkiem jest to, aby nie zatracić języka i kultury polskiej, co możemy robić nieświadomie, zastępując piękne polskie słowa w niekulturalne określenia. Większość osób nawet nie zdaje sobie sprawy, że mówiąc różnego rodzaju wulgaryzmy, niszczy polski język. Takie zachowanie jest wynikiem braku kultury. Polacy powinni w swoich wypowiedziach stosować słowa, które nie są kolokwializmami a „urodziwymi” wyrazami.

Warto również zauważyć, że jak wskazuje postawiona teza, jeżeli będziemy zapominali o szacunku do mowy ojczystej, ktoś może pomyśleć, że nie mamy szacunku do samego siebie. Nie ulega wątpliwości to, że sposób w jaki się wypowiadamy, w dużej mierze znaczy o naszej kulturze słowa.

Czy można nadal nie wierzyć w słuszność twierdzenia: “Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie”? Uważam, że przedstawione argumenty nie dają ku temu podstaw.

Podsumowując moje rozważania, pragnę stwierdzić, że to, czy posiadamy szacunek do mowy ojczystej, jest oznaką szacunku do samych siebie.

Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie

Julia Łasocha klasa VIIIc

Szacunek do mowy ojczystej polega na zachowaniu kultury językowej, czyli, np. nieużywaniu wulgaryzmów, poprawnym odzywaniu się do innych ludzi, a także odpowiednim używaniu różnych słów i sformułowań. Z kolei szacunek do samego siebie oznacza akceptację i poczucie własnej wartości. Ale czy szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie? W tej pracy postaram się to udowodnić.

Szanując język ojczysty, również ten szacunek zyskujemy. Kiedy stosujemy poprawną mowę, zyskujemy w oczach innych ludzi i jesteśmy uważani za kogoś kulturalnego oraz dobrze wychowanego. Przykładowo, jeśli człowiek w miejscu publicznym używa nieodpowiedniego słownictwa, przeklina lub krzyczy, nie jest szanowany, wręcz przeciwnie – ludzie patrzą na niego nieprzychylnym wzrokiem. Natomiast, jeśli jest kulturalny, wita się i rozmawia z ludźmi, od razu jest lepiej przez wszystkich postrzegany. Szanując język ojczysty, szanujemy rozmówcę, a on szanuje nas.

Patriotyzm jest oznaką szacunku do samego siebie. Bycie patriotą to nie tylko szacunek do tradycji, historii czy kultury kraju, ale w dużej mierze też do mowy ojczystej. Każdy patriota powinien szanować swój język i przedstawiać go w jak najpiękniejszej formie, ładnie rozwijać zdania i używać ciekawych, różnorodnych epitetów. Jeżeli w rozmowie z obcokrajowcem używamy wulgarnych słów, to możemy być przez niego postrzegani jako ludzie, którzy nie szanują swojej ojczyzny, języka, innych rodaków ani samych siebie. Jeżeli nie będziemy szanować siebie, nie możemy wymagać, aby szanowali nas inni.

Mowa nienawiści jest wyrazem braku szacunku dla społeczeństwa. Ktoś, kto poniża i obraża innych, ma kompleksy i niskie poczucie wartości. Oznacza to, że nie ma szacunku również do siebie. W dzisiejszych czasach, kiedy prowadzimy życie w Internecie, coraz częściej zdarzają się przypadki nękania i prześladowania za pomocą obraźliwych komentarzy. Osoba, która stosuje hejt pokazuje, jak mało poszanowania ma dla ludzi. Jest to wynikiem pogardy dla innego człowieka, a co za tym idzie i samego siebie.

Wszystkie wymienione przykłady wskazują na to, że szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie. Kulturalny, barwny język wzbogaca człowieka, wzmacnia poczucie własnej wartości, buduje nas jako patriotów, powoduje to, że jesteśmy pozytywnie postrzegani przez otaczających nas ludzi, co w konsekwencji podwyższa naszą samoocenę i czujemy się bardziej wartościowi.

Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie

Bartosz Dimitrov klasa VIIIc

Szacunek jest jedną z najważniejszych rzeczy we wszechświecie. Nie możemy o nim zapomnieć. Dziś wielu ludzi nie pamięta, że język ojczysty też należy szanować. Jednak jest to temat, który nie może zejść na drugi plan. Niestety, tak dziś jest.

Wielu znanych ludzi nie pamięta dziś o szacunku do języka. Posługują się niestosownymi wypowiedziami, przez co język traci na wartości. Przykładem takiego zachowania są politycy z każdego ugrupowania, którzy w celu "wyeliminowania" konkurencji posługują się często sformułowaniami, które są bardzo obraźliwe i potrafią urazić inną osobę. Pamiętajmy, że słowa czasem bolą człowieka w środku bardziej, niż krzywda fizyczna. Jak to mówił w swojej piosence "Dziwny jest ten świat" śp. Czesław Niemen: "A jednak często jest, że ktoś słowem złym zabija, tak jak nożem".

Istnieje ogrom pięknych utworów literackich, których dziś ludzie nie czytają, nie znają, bądź uważają za "przestarzałe". Przykładem tego jest dzisiejsza młodzież, jak i również często niestety pokolenie ich rodziców, którzy zamiast zachęcać swoich potomków do pogłębiania wiedzy na temat kultury i historii słowa, wolą inaczej spędzić czas. Lektury, za które jeszcze nie tak dawno Polacy oddawali życie, odchodzą dziś w nieznane.

Język ojczysty musi trwać w nas - ludziach. Jednak, jeśli nie będziemy o to dbać i poddamy się innym, bardzo łatwo będzie nam go odebrać. Na przestrzeni wieków, próbowano zrobić to już niejednokrotnie, lecz zawsze znajdowali się tacy, którzy potrafili o ten język walczyć, czy często nawet oddawać życie. Podążajmy ścieżkami takich ludzi, gdyż są oni "fundamentami" do budowania lepszej przyszłości. Nie dajmy się zwieść innym i zgłębiajmy się w kulturę naszego języka. Nawet czytając jedną polską książkę, robimy wiele dla ojczyzny.

Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie

Natalia Mysiak klasa VIIIb

Na stronie naszej szkoły pojawiła się informacja o konkursie pod hasłem „Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie”. Sformułowana w temacie teza zaintrygowała mnie. Po przemyśleniach mogę stwierdzić, że jest ona prawdziwa. Postaram się to uzasadnić.

Najpierw rozważę, w jaki sposób szanujemy samych siebie. Dbamy o higienę osobistą, o miejsce, w którym mieszkamy. Otaczamy się pięknymi rzeczami. Zwracamy również uwagę na to, co jemy. Szukamy produktów zdrowych, ekologicznych. Czy nie powinno być tak z naszą mową? Podobnie jak zwracamy uwagę na to, by nie zapląć krzywo guzików bluzki, powinniśmy też uważać, by nie popełniać w naszych wypowiedziach błędów językowych. Tak samo jak dbamy o ekologię naszego otoczenia i pożywienia, powinniśmy też troszczyć się o ochronę i higienę naszego języka. Należy oczyścić go z wulgaryzmów, niepotrzebnych, często nic nieznaczących słów, tak jak wyrzuca się niepotrzebne rzeczy. Dobrze byłoby też nie nadużywać wyrazów obcego pochodzenia. Wszak Mikołaj Rej napisał: „A niechaj narodowie wždy postronni znają, iż Polacy nie gęsi, iż swój język mają”. Mowa chaotyczna, „zaśmiecona”, niepoprawna może sprawiać, że będziemy zrażać ludzi do siebie, a przecież na ich poważaniu nam zależy. Jeśli chcemy być szanowani przez innych, to najpierw samych siebie musimy szanować.

O prawo używania języka ojczystego walczyli Polacy pod zaborami. Przykład takiej postawy można znaleźć w książce Stefana Żeromskiego „Syzyfowe prace” opowiadającej o sytuacji młodych Polaków pod zaborem rosyjskim. Podczas lekcji nowy uczeń Bernard Sieger zarecytował wiersz pt. „Reduta Ordon” Adama Mickiewicza nie zważając na nauczyciela, który najpierw w obawie przed rosyjskimi przełożonymi panicznie protestował, a potem wrzucił się do łez. Poprzez poszanowanie mowy ojczystej Sieger pokazał godność Polaka.

Myślę, że zaprezentowane przeze mnie argumenty są wystarczającym dowodem na prawdziwość przedstawionej we wstępie tezy. Szacunek do własnego języka świadczy o szacunku do samego siebie.

Szacunek do mowy ojczystej jest wyrazem szacunku do samego siebie

Natalia Fryc klasa VIIIc

Nasza mowa ojczysta jest piękna, dźwięczna i posiada bogatą historię. Do jej rozwoju przyczynił się w XVI wieku pisarz, poeta Mikołaj Rej zwany ojcem polskiej literatury. Poprzez zdanie „A niechaj narodowie wżdy postronni znają, iż Polacy nie gęsi, iż swój język mają” ogłosił ważność nowo narodzonego języka polskiego. W tych czasach literatura pisana po polsku dopiero powstawała. Wcześniej większość dzieł, dokumentów było pisanie po Łacinie. Niestety nie zawsze mogliśmy się posługiwać językiem polskim. Nasi przodkowie bronili mowy ojczystej, gdy była ona zagrożona po utracie niepodległości. Polska pod zaborami była 123 lata. Zaborcy dążyli do wynarodowienia Polaków poprzez rusyfikację. Zakazywano mówienia po polsku i stosowano drastyczne metody.

Uważam, że szacunek do języka ojczystego jest bardzo ważną wartością moralną. Szanując mowę ojczystą szanujemy samych siebie. Utrwalamy pamięć o naszych przodkach, historii i kulturze naszej ojczyzny. Powinniśmy o niego dbać i go pielęgnować. Moim zdaniem szanowanie mowy ojczystej to zbiorowy obowiązek.

Szacunek do mowy ojczystej może ukazywać się w różny sposób. Przykładem tego może być bohater z lektury napisanej przez Stefana Żeromskiego „Szyfowe prace” Bernard Zygier wyrecytował jeden z utworów Adama Mickiewicza. Było to bardzo odważne i niebezpieczne zachowanie zważając na panującą wówczas rusyfikację.

Języka ojczystego uczymy się od najmłodszych lat. Najpierw uczą nas rodzice i nasze otoczenie, potem szkoła. Tu uczymy się poprawnie pisać, wyrażać, swoje myśli i uczucia. Nauczyciele starają się przekazywać nam pełną znajomość języka polskiego. Poznajemy gramatykę, bogactwo słów. Poznajmy piękną literaturę polską. Pisana pięknym językiem jest dla nas wzorem i przykładem wyrażania się w mowie i piśmie. Niestety w dzisiejszych czasach nasz język jest bardzo zagrożony, przez nas samych. Na każdym kroku napotykamy na makaronizmy i na wulgaryzację języka. Przykładem tego mogą być pojawiające się w mediach modne obcojęzyczne wyrazy. Wybudowane budynki nazywa się „Apartaments”, „House”, stadiony „Areny” i wiele innych. Bardzo popularne jest również używanie slangu. Także w szkole mówimy posługując się slangiem. To wszystko przyczynia się do niszczenia mowy ojczystej.

Myślę, że możemy wiele zrobić, aby nie dopuścić do zniszczenia naszej ojczystej mowy. Powinniśmy ją szanować i przyłączyć się do tych ludzi, którym leży na sercu dobro ojczystej kultury, wyrażanej w języku polskim. Cieszę się, że mamy też w dzisiejszych czasach twórców, pisarzy, poetów, aktorów popularyzatorów wiedzy o języku polskim itp., którzy obok nauczycieli dbają o piękno naszej mowy. Czynią to, między wieloma innymi, profesor Jan Miodek i profesor Jerzy Bralczyk językoznawcy, popularyzatorzy języka i mowy polskiej. Uczą nas pięknego wyrażania się i poprawności pisowni.

Uważam, że powinniśmy pamiętać o tym, że nasz język ojczysty jest najcenniejszym spadkiem, który dostajemy po naszych przodkach. Nasz język to bogactwo kulturowe, świadomość historyczna i tożsamość narodowa. Każdy z nas powinien to dziedzictwo szanować poprzez posługiwanie się na co dzień pięknymi słowami, bez wulgaryzmów i agresji.
